

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

479. In quibus præterea dispensare possit Capitulum sede vac.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

& non de aliis; maxime, quia jura & Concilium magis confidunt de Episcopis, quam de aliis inferioribus. Garc. à num. 17. proinde tam subditi illorum Pralatorum, qui sunt nullus diæcesis, cùm nullum habeant Episcopum, recurrere debent ad Sedem Apostolicam pro obtainenda illa absolutio-ne ab hæresi (idem est de dispensatione ab irregularitatibus, & casibus reservatis Papa) quam subditi illorum exemptorum; quippe qui non sunt subditi, nec possunt se subjecere Episcopis, nisi in casibus à jure expressis, qualis non est iste, de quo hic, nempe dispensatio illa & absolutio. Garc. num. 20. citans Marc. Anton. Genuensi, in pr. Curia Neapolit. c. 66. n. 19. Ugol. de cens. Rubr. l. 1. c. 2. §. 17. n. 5. contra Suar. & plures alios putantes, posse subditos illorum exemptorum se subjecere, si ve-lint, Episcopo quod ad hunc actum favorablem obtainendi ab eo dispensationem, & absolutio-nem. Unde jam iterum sequitur, non posse Capitula istiusmodi inferiora, Prälato defuncto (etsi alias ad ea transliter potestas, quam habuit defunctus, juxta dicta superiorius) in dictis casibus absol vere, aut dispensare.

4. Tertiò cum homicida voluntario, etiam oculico (sub quo venit quoque mandans & consu-lens. Garc. loc. cit. n. 24. ex Tolet. l. 1. c. 8g. vers. 6.) nullo modo posse dispensare Episcopum (& con-sequenter nec Capitulum sede vacante) ne quidem ad minores aut beneficium simplex. Garc. cit. n. 24. citans Tolet. ubi ante. Ugol. de cens. tab. 1. c. 33. de irregul § 2. num. 1. & 2. & c. 6. §. 2. n. 4. Guttier. qq. Canon. l. 1. c. 13. n. 19. Sayr. l. 7. c. 7. n. 14. & 19. &c. contra Henr. l. 13. c. 57. §. 1. & l. 14. c. 19. §. 1. Zerol. in pr. p. 2. v. diffens. § 3. &c. Etsi ante Concilium possent cum eo dispensare ad benefi-cium simplex, & juxta probabilitatem ad Ordines minores. Garc. loc. cit. n. 26. citans Host. Jo. And. Butrio &c. in c. 2. de Cler. pugnant. in duello. Item contra Baifum in direct. elect. p. 2. c. 30. n. 6. Covar. in Clem. si furios. p. 2. § 3. num. 5. Navar. conf. 45. n. 1. de homicid. Tolet. ubi ante. vers. 4. & 5. &c.

5. Quinimum nec dispensare poterit cum homi-cida casuali non occulto, etiam ad Ordines mi-nores jam suscepitos, aut beneficium simplex. Garc. num. 27. citans Tolet. ubi ante ad finem. c. 88. Ugol. cit. c. 33. §. 3. n. 3. & 4. &c. contra Henr. Na-var. Sayr. loc. cit. num. 20. Molin. de Iust. tract. 3. d. 77. n. 11. Avilam, Rodriq. &c. dicentes, quan-tum ad homicidium casuale nihil immutat se Con-cilium. Quemadmodum Episcopus (& conse-quenter: Capitulum sede vacante) dispensare po-test in mutilatione, etiam voluntaria, si est occul-to; utpote in qua nihil innovavit Concilium; quippe quod solum excipit homicidium voluntariu-m, sub quo non venit mutilatio. Garc. num. 29. citans Suar. tom. 5. d. 44. f. 2. n. 4. Henr. loc. cit. Tolet. cit. c. 88. vers. 6. Molin. Avil. &c. Idem est quod ad homicidium voluntarium iustum. Garc. num. 34.

Quæstio 479. In quibus præterea dispensare possit Capitulum sede vacante?

1. R Esp. primò in genere: Potest dispensare in casibus, in quibus potest Episcopus potestate ordinariæ. Azor. l. 3. c. 37. q. 10. citans Pavin. p. 1. q. 5. Feder. de Sen. conf. 29. Pirk. citans Abb. in c. cùm olim. de major. & obed. num. 8. Molin. de Iust. tr. 5. d. 11. n. 5. Quarant. in sum. Bullar. v. Capi-

P. Leuren. Tract. III. De Capit. sed. vac.

tul. sedē vacante. q. 2. Barbos. Iur. eccl. l. 1. c. 32. num. 8t. Est enim dispensare actus jur. scđctionis. Azor. loc. cit. & dispensatio non est actus merè voluntarius; cùm s̄pē expediens, imò necessariū sit cum subditis dispensare. Pirk. Barbos. l. cit. Adeoque non est sufficenter provisum diæcibus, si jurisdictione Episcopi sine jurisdictione dispensandi devolveretur ad Capitulum sede vacante. Barbos. citans Molin. rr. 5. d. 11. num. 5. Quinimò dispensare poterit in casibus non solum, qui per se, sed etiam qui per accidens (nempe propter impedimentum adeundi Papam) sunt epi-scopales, seu ordinariæ jurisdictionis Episcopi. Pirk. loc. cit. citans Quarant. ubi ante. q. 3. Abb. in c. his que. in fine. sive in casu necessitatis, quando non facile adiri potest Papa, aut Nuncio Apostoli-cus, dum is ad eam dispensationem concedendam potestat habet. Dian. loc. cit. resol. 9. cum Meroll. loc. cit. num. 12. eò quod jurisdictione, seu po-testas, quam habet Episcopus dispensandi in le-gibus pontificiis in casu necessitatis sit ordinaria; quippe qualis est, quæ annexatur perpetuā digni-tati, ut est hæc (unde & eam delegare potest Epi-scopus generaliter, ut Sanch. de matrim. l. 2. d. 40. n. 14. apud. Dian. loc. cit.) Capitulum vero succedit in potestate ordinaria Episcopi. Dian. loc. cit. resol. 9.

2. Resp. in specie. Sic itaque dispensare po-terit in votis & juramentis, in quibus id potest E-piscopus. Item in statutis diæcesanis; hæc enim spectant ad jurisdictionem ordinariam Episcopi. Pirk. loc. cit. & de juramentis. Pignat. tom. 5. con-sult. 24. n. 3. citans c. penult. & ult. de suppl. negl. Prälator. Garc. obser. 30. num. 12. Dian. loc. cit. re-sol. 23. Item cum illegitimis ad Ordines minores suscipiendo. Barbos. loc. cit. juxta c. 1. de filiis presb. in 6. & ad beneficium simplex. Barbos. citans Navar. conf. 28. tit. de temp. ord. Zerol. in pr. p. 2. v. Capitul. §. 3. Quarant. v. oodem. Ventrigh. tom. 2a annot. 15. §. 1. n. 16. Dian. p. 8 tr. 4. resol. 6. qui ta-men putat cum Meroll. tom. 3. d. 7. c. 7. dub. 1. n. 34. sine speciali mandato hanc dispensationem non posse concedere Vicarium Capituli. Item in peti-tione debiti. Barbos. Ventrigh. ll. cit. Dian. loc. cit. resol. 47. citans Molin. de Iust. tom. 6. tract. 5. d. 11. num. 5. Ratio his omnibus communis est, ut Molin. nempe quod tota universim jurisdictione Epi-scopi etiam voluntaria (cujus actus est dispensare) quæ non reperitur illi denegata, transeat ad Capitulum, ut Abb. in c. cùm olim. de major. & obed. num. 2.

Quæstio 480. Num igitur dispensare quoque possit in interstitiis Ordinum?

1. R Esp. primò: Capitulum sede vacante po-test dispensare in his interstitiis. Suar. tom. 4. d. 28. §. 5. Sanch. de matrim. l. 3. d. 29. num. 14. Regi-nald. Fori pénit. l. 1. n. 180. Valenzuela conf. 107. num. 17. vol. 2. apud Dian. p. 8. tr. 4. resol. 5. Item AA. paulò post citandi; eò quod hæc facultas in ipsius Episcopi officio, & potestate sit imbibita, non tam ex commissione speciali, quæ ex Con-cilii dispositione. Capitulum vero succedat non tantum in ordinaria jurisdictione jure communi generali ad Episcopum spectante; sed & in per-tinente ad eandem jure communi speciali. Garc. p. 5. c. 7. à num. 38. & plures alii apud Dian. loc. cit.

Q

2. Resp.